

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Prediker 9, 7 - 9
Huwelijksdienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Opwekking 488**
4. **Gebed voor de opening van het Woord**
5. **Schriftlezing : Filippenzen 4 : 1 - 9**
6. **Zingen : Gezang 163 : 1 - 3**
7. **Tekst : Prediker 9 : 7 - 9**
8. **Prediking**
9. **Zingen : Gezang 165**
10. **Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 161 : 1 - 4**
11. **Lezing huwelijksformulier**
12. **Na 'ja-woord' staande zingen : Lied 367 : 1 en 2**
13. **Inzameling van de offergaven**
14. **Slotzang : Gezang 160 : 1 en 2 (inclusief refrein)**
15. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Het is vandaag een feestdag, bruiloft. Een dag waar jullie naar hebben uitgekeken en naartoe hebben geleefd. Eindelijk zijn jullie getrouwd. Wat een rijkdom en wat reden voor feest. Toch zou je je kunnen afvragen of het huwelijk nu echt zo'n feest is. Want er is bijna geen huwelijk dat niet in tranen eindigt. Ik bedoel dat niet pessimistisch. Ik zeg dat ook niet of de blijdschap van deze dag weg te nemen. Maar het is natuurlijk wel gewoon waar. Bijna ieder huwelijk eindigt in tranen. **[Eindigt in tranen]** De tranen van het afscheid omdat één van beide uit dit leven wordt weggenomen. Jullie ontvangen wel de zegen van God, maar dat wil niet zeggen dat Hij jullie de garantie geeft dat jullie allebei honderd jaar zullen worden. En ook als je honderd wordt dan blijft er toch altijd dat moment waarop één alleen verder moet. Of, en dat is nog verdrietiger, het huwelijk eindigt door een echtscheiding. Waarom zeg ik dat dat nog verdrietiger is? Omdat degenen die als weduwe of weduwnaar achter blijft vaak veel heeft om dankbaar op terug te kijken. Maar voor wie gescheiden is, ligt dat een stuk moeilijker.

Nu kan ik me voorstellen dat iemand onder u zich afvraagt waarom ik dit punt naar voren breng. Moet dat nu op zo'n dag? Dat hoeft natuurlijk niet perse, maar het zit wel ingebakken in de tekst die jullie voor deze gelegenheid hebben uitgekozen. Want deze tekst begint met het woordje 'dus'. En dat woordje geeft een conclusie aan op basis van wat de schrijver eerder naar voren heeft gebracht. En eerder in dit hoofdstuk had hij het over onze sterfelijkheid. En in onze tekst leert hij ons hoe we daarmee om moeten gaan in ons dagelijks leven. Hoe moet je omgaan met de wetenschap dat je zelf op een dag zult sterven en dat dat ook geldt voor de mensen die je lief zijn?

Ja, hoe ga je om met die wetenschap? Zoiets zou je natuurlijk kunnen verlammen. Hoe vaak zijn we in onze gedachten vaak niet bezig ons zorgen te maken over dingen die helemaal niet aan de hand zijn, maar zouden kunnen gebeuren? **[Niet overschaduwden]** Er zijn mensen die beheerst worden door angsten voor van alles en nog wat. Ouders die bang zijn dat er wat met de kinderen gebeurt. Mensen die bang zijn dat ze hun baan gaan verliezen. Getrouwde mensen die bang zijn dat hun partner er vandoor zal gaan. En hier zou nog veel meer te noemen zijn. Al dat zorgen maken is heel menselijk, maar getuigt niet van wijsheid. Want daarmee werp je zelf een schaduw over je leven. En wat nog beroerder is, mensen bereiken vaak precies het tegenovergestelde met al hun zor-

gen. Als ouders, uit angst dat er iets met hun kinderen zal gebeuren, die kinderen vrese-
lijk kort gaan houden, dan kun je er vergif op innemen dat de kinderen domme dingen
gaan doen als de teugels gevierd worden. Op jeugdkampen waar ik vroeger wel leiding
aan gaf had ik vaak het meeste werken aan de kinderen van de strengste ouders. Als een
vrouw altijd haar man loopt te controleren omdat zij bang is dat hij vreemd zal gaan,
dan drijft ze haar man in de armen van een vrouw die hem wel het vertrouwen geeft
waar hij naar verlangt.

In **[een oude spreuk]** is dit treffend onder woorden gebracht:

<i>Een</i>	<i>mens</i>	<i>lijdt</i>	<i>dikwijls</i>	<i>'t</i>	<i>meest</i>
<i>door</i>	<i>'t</i>	<i>lijden</i>	<i>dat</i>	<i>hij</i>	<i>vreest</i>
<i>maar</i>	<i>dat</i>	<i>nooit</i>	<i>op</i>	<i>komt</i>	<i>dagen.</i>
<i>Zo</i>	<i>heeft</i>	<i>hij</i>	<i>meer</i>	<i>te</i>	<i>dragen</i>

dan God te dragen geeft.

Er zijn wel mensen die denken dat je veel zorgen maken een teken van liefde is. Dat is
het niet. Het is een teken van gebrek aan vertrouwen. Natuurlijk, het feit dat je je zorgen
maakt over iemand, komt natuurlijk wel voort uit het feit dat die ander belangrijk voor
je is. Maar daarmee is nog niet gezegd dat het als zodanig een daad van liefde is. Liefde
heeft ook het aspect van loslaten en vertrouwen. En juist dat vertrouwen spreekt uit de
woorden van de tekst die jullie hebben uitgekozen. Want het zijn oproepen om onbe-
vangen te genieten. En dat kan alleen maar als je niet geremd wordt door allerlei zorgen.

[Angsten <> vertrouwen]

Maar dat roept natuurlijk de vraag op waar dat vertrouwen dan op gebaseerd is? Dat is
gebaseerd op het vertrouwen dat ons leven in de handen van onze goede God is. In de
handen van de God die het leven van zijn enige Zoon niet gespaard heeft om ons te red-
den. Als God er zoveel voor over heeft gehad om ons te redden, dan mogen we er ook
op vertrouwen dat Hij vandaag en morgen voor ons zorgt. Want anders is het lijden en
sterven van zijn Zoon voor niets geweest. Jullie kunnen vandaag in het volste vertrou-
wen trouwen, omdat je mag bouwen op de liefde van God. De God die altijd trouw is.
En dat dat jullie uitgangspunt is, blijkt wel uit de liederen die jullie voor deze dienst
hebben uitgekozen. De HERE, God zal voor ons zorgen. Dat geeft rust. Precies ook
zoals we dat gelezen hebben in Filippenzen 4 : 6 en 7. **[Vertrouw op Gods liefde]**

Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank Hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.

De wetenschap dat God voor je wil zorgen, zorgt voor vrede in je hart en gedachten. En als je zo vrede hebt gevonden bij God, dan kun je onbezorgd genieten. Dat is dus ook de basis onder de woorden van de Prediker als hij ons oproept om met vreugde je brood te eten en met een vrolijk hart je wijn te drinken. Maar hij zegt er nog iets bij wat ook heel belangrijk is. Namelijk dat gunt je dit gunt. Je hoeft dus niet met een dubbel gevoel te genieten. Zo van 'dit verdien ik eigenlijk niet'. Want het is het loon dat God je heeft gegeven. Je zou van mening kunnen zijn dat hiermee bedoeld wordt dat je er recht op hebt. Want de tekst spreekt over een loon. In de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst staat niet het woord 'loon', maar het woord 'deel'. **[God geeft deel]** En dat is waar het ook om gaat. God heeft je een deel voor je bedacht. Hoeveel dat is wordt niet bepaald door de mate waarin Hij je mag, maar door andere dingen. Maar dat zou te ver voeren om dat nu te bespreken. Daar hebben we trouwens ook maar heel beperkt kennis van. Maar wat voor nu belangrijk is dat we zien dat God ons het eten en het drinken gunt.

Hij gunt u uw blijde dagen en dagen waarin u blij kunt zijn. Hij bindt ons op het hart te genieten van wat Hij ons geeft. En Hij vindt het ook fijn om ons te zien genieten. Dat kunnen we allemaal begrijpen toch? Als je iemand blij wilt maken, dan is je beloning dat de ander ook werkelijk blij is. Dus als je God blij wil maken, dan geniet je van het deel dat Hij je geeft. **[Maak God blij]** Dat is natuurlijk alleen maar mogelijk als je verwachtingen zuiver zijn. Als je van God verwacht dat Hij je rijk maakt en je een luxe leven geeft dan zullen we waarschijnlijk teleurgesteld zijn in het deel dat Hij ons geeft. Of we blij of teleurgesteld zijn over wat God ons geeft, is niet zozeer afhankelijk van wat we krijgen, maar veel meer van wat we verwachten. Als we gewoon datgene hebben wat we nodig hebben om een normaal leven te leiden dan zijn we al rijk bedeed. Zeker als je daar vanuit wereldperspectief naar kijkt. Waar zoveel mensen in grote armoede leven. Dus de kunst is te genieten van wat God geeft. En hebben we dan niet goede redenen om heel blij te zijn. Dus eet je brood met vreugde, drink met een vrolijk hart je wijn. Daar dien je niet alleen jezelf en elkaar mee, maar ook de HERE onze God. En dat mag, ja moet, ook zichtbaar worden in de manier waarop je voor jezelf zorgt. Draag vrolijke kleren en kies een feestelijke geur. Als mensen zichzelf slecht verzorgen

maken ze vaak ook een trieste indruk. Ongewassen en ongekamd haar, een huid die vermoeid en vaal oogt, kleren die er uitzien als hobbezakken. Het hoeft niet om merkleding te gaan en om de duurste parfums. En we moeten al helemaal geen mensen worden die niets anders aan hun hoofd hebben dan hun lijf. **[Toon dankbaarheid]** Maar je kunt jezelf wel goed verzorgen en in je kleding laten uitkomen dat je blij en dankbaar bent voor wat God je als deel heeft gegeven. Om zo aan God te laten zien dat je Hem dankbaar bent en geniet van wat Hij je in zijn liefde heeft gegeven.

En hetzelfde geldt ook van het genieten van de vrouw die je bemint. En omgekeerd geldt natuurlijk ook. Dat je geniet van de man die God je heeft gegeven. Ook dat is een geschenk van God. Velen in deze wereld ontvangen geen levenspartner. Denk maar aan het succes van de datingsites op het internet. Ik hoop tenminste dat die niet bevolkt worden door hordes getrouwde mensen. Er is zoveel eenzaamheid. En wat is het dan heerlijk als de HERE een man of vrouw aan je zijde geeft om daarvan te genieten. Dus dat is ook de opdracht die jullie meekrijgen vandaag: geniet van elkaar. **[Geniet van elkaar]** Je geeft daarmee zowel God als de ander een groot geschenk. En trouwens ook jezelf. Treurig zijn die mensen die zo kritisch zijn dat niemand goed genoeg is voor ze. Momenteel is er op televisie ook zo'n serie met mensen die onmogelijke eisen stellen aan hun potentiële partners. En de het lijstje met eisen wordt in de loop van het programma alleen maar langer in plaats van korter. Deze mensen vinden zichzelf zo fantastisch dat ze eigenlijk een kopie van zichzelf zoeken. Maar ze weten niet wat liefde is. Liefde waarbij je ander aanvaardt zoals hij is en waarin je eraan werkt dat die ander meer tot zijn recht komt. Die mensen zoeken alleen maar een partner die ervoor mag zorgen dat ze nog beter kunnen voelen.

Dus de opdracht die de HERE jullie vandaag meegeeft is om te genieten van wat Hij jullie geeft in eten en drinken, in elkaar en in alle goede dingen die Hij jullie schenkt. Geniet en laat zien dat je geniet. Daarmee wordt het leven niet één groot feest. Daar is en blijft verdriet in dit leven. Daar is ook de zinloosheid van zoveel dingen. Daar is gezwog en geploeter en de vraag dringt zich soms op wat de zin van alles is. Dat is onvermijdelijk in dit leven. Maar die dingen mogen niet zo de overhand krijgen in dit leven, dat we de mooie dingen niet meer zien. En we weten hier in de kerk ook dat de zinloosheid van veel dingen uiteindelijk van tijdelijke aard is. Want Jezus Christus is gestorven voor de zonden van deze wereld. **[Jezus neemt zinloosheid weg]** Hij zal op

een dag zorgen voor een nieuwe aarde waar alles zin heeft en het leven één onbedorven feest zal zijn. Nu is dat nog niet zo, maar die toekomst komt er wel aan. En ook met deze wereld waarin zoveel mis is, bemoeit God zich. Hij waakt over jullie levens. Hij wil jullie zegenen en wil voor jullie een God zijn. Trek dus heel jullie leven met Hem op en vertrouw je leven aan Hem toe. Dan zal Hij voor jullie zorgen en dan zal er ook volop ruimte zijn om te genieten van elkaar en alles wat Hij jullie in zijn liefde geeft.

Amen